

MULTATULI'S PORTRETTE

6. Foto Mitkiewicz van eind 1864

7. Litho Mitkiewicz naar foto 6

(hier nr 7) voor f 10. „Duur? — och, aan niemand kan deze zaak zooveel kosten als ze mij kost”, schreef Multatuli in het prospectus. Misschien moet men daaronder ook verstaan zijn nervositeit en buitengewone tegenzin in het poseren voor de camera; hij vertelt ergens dat hij soms braakte — een van zijn nerveuze uitingen — als hij naar de fotograaf moest.

De uitgever D'Ablaing van Giessenburg heeft in 1901—1902 zijn herinneringen aan Multatuli uit deze zestiger jaren opgetekend — Multatuli woonde toen in Amsterdam boven zijn boekwinkel, Damrak 97, zodat hij hem dagelijks zag — en schrijft daarbij uitvoerig over de twee portretten door Mitkiewicz vervaardigd:¹⁰ „Dekker had een middelmatige lengte, een nette, tengere gestalte en kleine welgevormde voeten; de handen en vooral de vingers waren nu niet juist van wat men noemt een aristocratischen vorm. De nagels waren breed en plat, maar zij waren met zorg onderhouden en steeds scherp gepunt als om het gemis van de dubbele welving minder te doen in het oog vallen; de lichtblauwe oogen hadden iets ijs, zware wallen lagen daàronder en boven de ingevallen